

гл. 1.
с. а.

с. 5. д.

с. г.

с. в. б.
с. в. г.
с. в. д.

с. к. г.

гл. 1.
с. г.

с. в.

жылъ да ги найде, дошелъ при Пророкѣтъ Самуила да го попыта заради това, данѡ мѡ бы той показалъ пътътъ. И Самуилъ зѣлъ влѣеныатъ со сѣдъ, и го излѣлъ на главата Саулова, и го помазалъ, по повелѣнїето Божїе, да бѣди вождъ (водителъ) на Израилътанити. Саулъ, като си вишелъ ѿ Пророкѣтъ, ползчилъ ѿ Бога на себе си дрѹго дарованїе, и сѣ промѣнилъ въ дрѹги человекъ. Защо на пътътъ слѣзалъ на него Дѹхъ Божїй така, щотѡ той начѣналъ да пророкѣва, заради това излѣзла и послѡвцата: мїгаръ и Саулъ е въ Пророцѣти; И напоконъ когѣто сѣ собралъ народѣтъ заради да го избярѣтъ за Царь, той сѣ тогѣва скрѣлъ въ нѣкой си садїны. И като го извлѣкли ѿ тамъ, тогѣсъ сѣ той показалъ сѣсъ еднѣ цѣла глава по высѡкъ ѿ сичкити. На тогѡзи Саула Богъ мѡ повелѣлъ едїнъ пътъ да избѣи Амалїцѣти, каквѡто человекѣти, тай и довитакѣтъ тѣхенъ. Ила Саулъ не испѡлнилъ повелѣнїето Господне, ами помилвалъ Царѣ Ихава, и най хѣбавыти нѣгѡвы овцы. Тогѣсъ Богъ рѣкалъ: